

Они га изгрдише и рекоше: Ти си ученик његов, а ми смо ученици Мојсејеви.

Ми знамо да је Мојсеју говорио Бог; а овога не знамо откуда је.

Одговори човјек и рече им: У томе и јесте чудо што ви не знате откуда је, а он отвори очи моје.

А знамо да Бог не слуша грјешнике; него ако ко Бога поштује и вољу његову твори, тога слуша.

Откако је вијека није се чуло да ико отвори очи рођеноме слијепцу.

Кад он не би био од Бога, не би могао ништа чинити.

Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у гријесима, па ти нас да учиш? И истјераше га напоље.

Чу Исус да га истјераше напоље, па наставши га рече му: Вјерујеш ли ти у Сина Божијега?

Он одговори и рече: А ко је он, Господе, да у њега вјерујем?

А Исус му рече: И видио си га и онај који говори с тобом, тај је.

А он рече: Вјерујем, Господе! И поклони му се.

Недеља шеста - Слепога
Св. Кирило и Методије, св. Никодим Српски
Јеванђеље по Јовану
(Зач. 34. Гл. 9, ст. 1 – 38)
Дела апостолска
(гл.16., ст. 16 – 34)

При храму Св. Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња: 7:30 часова

вечерња: 17 часова

Света Литургија

Средом 7:30 часова

недељом и празником: 8 часова

КУПОВИНОМ СВЕЋА У ЦРКВИ ПОМАЖЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ

www.svkonstantin.org E-mail:
crkva@svkonstantin.org

Телефон храма: 018/ 535 333 ; 539 383

Година 3.

24. мај 2009. л.г.

Број 10

Васпитање деце

“ ко сагреси, овај или родитељи његови ”

Исцелене једног, од рођења слепог човека описује у данашњем јеванђељу св. Јован. Ова прича се сасвим уклапа у васкрсну атмосферу периода којим бродимо.

Даривање светлости слепом човеку је знак једног новог стања стварности која продире у свет мрака и слепила. Христос људима отвара очи како би могли да уоче нови живот који Он, као дар, дарује свету.

Функционалност породице

У данашњој јеванђелској причи једно Христово питање изазива посебну пажњу: “ко сагреси, овај или родитељи његови”? Нећемо се данас бавити тиме да ли је исправна пословица да “грехови родитеља васпитавају децу”, али Христово питање пред нама поставља велики проблем васпитања деце.

Несумњиво је да породица представља најосновнију социјалну јединицу. Породица врши одлучујући утицај на чланове који јој припадају. Унутар породице њени чланови образују свој идентитет и свест да су бића заједнице. Свакако, у данашњој заједници породица не представља вредности које је традиционално поседовала у формирању живота заједнице. И поред свега тога породица не престаје да буде битан чинилац у формирању начина понашања деце.

Пример родитеља

Карактер се код деце не формира речима и саветима, колико животом и примером њихових родитеља. Деца, као бића врло осетљива и подложна у прихватању и опонашању старијих непосредно и одмах потпадају под њихов утицај. У томе суделује и њихова тежња да подражавају старије, а нарочито своје родитеље. Овај однос са родитељима је нарочито јак

током детињства, но не престаје ни касније. Хармонични однос међу родитељима представља најбољи предуслов за морални и духовни развој детета. Насупрот томе, несклад у односима родитеља утиче негативно на цео живот детета.

Послушање и разумевање

Али и родитељи, као људи, греше. Апостол Павле, подсећајући на заповест Декалога саветује нам поштовање према родитељима. Подстиче децу да буду послушна, али и родитеље да не раздражују децу своју (Еф. 6, 1-4):

“Децо, слушајте своје родитеље у Господу, јер је ово праведно.

Поштуј оца својега и матер: ово је прва заповест с обећањем:

Да ти добро буде, и да дуго поживиш на земљи.

И ви оцevi, не раздражујте децу своју, него их подижите у васпитању и науци Господњој”.

На овај савет би требало обратити већу пажњу, нарочито у наше време. Начин на који деца одрастају је посебно негативан за њихово психичко и духовно здравље. Разноврсни изазови и небројена искушења, модерни начини разоноде и утицај средстава јавног информисања додатно компликују родитељима њихово дело васпитања.

Под овим околностима, недостатак расуђивања и разумевања од стране родитеља може да има озбиљне последице и да изазове страшне проблеме. Зато већа пажња, али и умножење љубави у васпитању деце, је од суштинског значаја.

Узајамно поштовање

Родитељи би требало нарочито да обрате пажњу на то да деца нису њихово власништво. Деца су посебне и неповторљиве личности које имају посебну потребу за бригом. Уобичајено настојање родитеља да у лицу своје деце испуне жеље и планове које ни сами нису остварили, постаје терет деци.

Али са друге стране, брига о поштовању родитеља је од велике важности. У старој Грчкој бестидност је окарактерисана као највећа болест. И са хришћанског гледишта бестидност представља демонску особину која је, по речима светога старца Пајсија Светогорца, узрок непокајања.

Јеванђеље по Јовану

И пролазећи видје човјека слијепог од рођења.

И запиташе га ученици његови говорећи: Рави, ко сагријеши, овај или родитељи његови, те се роди слијеп?

Исус одговори: Не сагријеши ни он ни родитељи његови, него да се јаве дјела Божија на њему.

Мени ваља чинити дјела Онога који ме посла, док је дан. Долази ноћ кад нико не може радити.

Док сам у свијету, свјетлост сам свијету.

Рекавши ово, плъуну на земљу и начини блато од плъувачке, и помаза блатом очи слијепог.

И рече му: Иди умиј се у бањи Силоамској, што преведено значи: послан. Он оде, дакле, и уми се, и дође гледајући.

А сусједи и они који га бијаху видјели прије да бјеше слијеп говораху: Није ли ово онај што је сједио и просио?

Једни говораху да је он, а други да је налик на њега. Он говораше: Ја сам.

Тада му говораху: Како ти се отворише очи?

Он одговори и рече: Човјек који се зове Исус начини блато, и помаза очи моје, и рече ми: иди у бању Силоамску и умиј се. И кад отидох и умих се, прогледах.

Тада му рекоше: Гдје је он? Рече: Не знам.

Онда њега, некадашњег слијепца, одведоше фарисејима.

А бјеше субота кад Исус начини блато и отвори му очи.

А фарисеји га тада опет питаху како прогледа. А он им рече: Блато ми метну на очи, и умих се и видим.

Тада говораху неки од фарисеја: Није овај човјек од Бога, јер не светкује суботу. Други говораху: Како може човјек грјешан таква знамења чинити? И наста раздор међу њима.

Опет рекоше слијепцу: Шта ти велиш за онога што отвори очи твоје? А он рече: Пророк је.

Тада Јудејци не вјероваше за њега да је био слијеп и прогледао, док не дозваше родитеље тога што је прогледао,

И запиташе их говорећи: Је ли ово син ваш за кога ви кажете да се роди слијеп? Како, дакле, сада види?

А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш, и да се роди слијеп;

А како сада види не знамо, или ко му отвори очи ми не знамо: сам је већ одрастао, питајте њега, нека сам каже за себе.

Ово рекоше родитељи његови јер се бојажу Јудејаца; јер се Јудејци већ бијаху договорили да буде одлучен од синагоге ко год њега призна за Христа.

Зато рекоше родитељи његови: Одрастао је, њега питајте.

Тада по други пут дозваше човјека који је био слијеп, и рекоше му: Подај славу Богу, ми знамо да је онај човјек грјешан.

А он одговори и рече: Је ли грјешан, не знам; једно знам - да ја бијам слијеп, и сада видим.

Тада му опет рекоше: Шта ти учини? Како отвори очи твоје?

Одговори им: Већ вам казах и не слушасте. Шта опет хоћете да чујете? Да нећете и ви да постанете ученици његови?